

23.
Kari

Hengellistä

Wirtta,

Ensimmäinen.

Ah palaja mun sieluisen, 20.

Toinen.

Sin wiisas neuvos Jumala, 25.

TURUN 1809.

Prändänyt Mag. J. C. Srenckellin työpöytä

1711

General

1711
1711
1711
1711
1711
1711

General

1711

General

1711

General

1711

Elävästä synnin tunnosta niinkuin yhden
oikian Rippi lapsen pääomaisudesta.

W. I. Nyt on meil HERRAN Sabbathi x.

v. 1.

Ah! palaja mun sieluisen, Paimenes togd
JESUXEN, Lähd' Jsan armoo kiittä-
män, Hyvin kävi sull tänäpäin.

v. 2. Kost' tundos haawas parattin, syn-
nit wiell' andex annettin, Sun rippis kuuli
Jumala; Nyt JESUXES sua lohduta.

v. 3. Se suuri sieluin sairaus, Ja duo-
mion pelvon angarus, Pakeni JESU! ajall
täll, Kost' oikein muistin ansios pääll.

v. 4. Mull welka sata leiwiskä Kyll oit
HERRAN edesä, Mutte hän mun sulast armost
wiel, Joddatta tahdo: oikial tiel.

v. 5. Ah! JESU Christe armahda, Kuing'
sielu luonnon ilasa, On orwoi armost Ju-
malan, Sen olen ike hawait saan.

v. 6. Niin muinaisina aikoina, Kost'
oltn synnin fangina, Mä ripill käwin useln
kans, Mutt orjan pelwos kokonans.

v. 7. En tietän sielun murhesta, Eng' us-
kon salaisudesta, Mä olin ripild' ykästyän,
Paljot' pahemb' kulin mendyän.

v. 8.

v. 8. Koff turmelluxen hawaikin, Syn-
nin suuren registerin, Rak' silloin apu kallip-
tul', Mä ekein HERRaa itku suull.

v. 9. Wihoitett Jumal Taimasa, Haas-
woitet tundo waikia, Mond' syndi ruusun kar-
waissa, Mun tahdoit perät upotta.

v. 10. Koff kampaillin wiel edespäin, Pa-
rannuxen pääl wotä tein, Miin sielun halais
ripiä menn', Pois kieldä elon endisen.

v. 11. Mutt ei wiel tässä tilasa, Ol' sie-
lull yhtän mahwutta: Hän luull' ett oma wal-
mistus Ol' parannuxen omaisuus.

v. 12. Koff' kaikki tiloi koetin, Miin
armon walos hawaikin, Wihdoin JESUXen
haamoisa Autuan lewon ilolla.

v. 13. Siis tutki mua Jumala, Täällä
merkittisell ajalla, Nyt wäskin päiwä tarjon on,
Ah JESUS tundoos walaiskon.

v. 14. Tule! Ah tule JESUinen! Eh' o-
len suuri syndinen, Ja minust armon lapsi
tee, Mue' oikein kähnen ripille.

v. 15. Se rippilaps on oikia, Ja tosin
HERRan laumasta, Jong' sydän rakkaudesta,
JESUXen perän halaja.

v. 16. Ur' fatuwainen syndinen, Hala-
sentähden ripill menn', Ett sielun kuorma kes-
wents, Jota hän kanda kynnellis.

v. 17. Endän se huuta laupint, Ja sie-
lu halaa woimaa uutt, Ett tulewais tuskisa,
Wois lujast henges sotia.

v. 18.

v. 18. Ja ehi sitt ain edespään, Jumalan
waldakundaa näin, Ja jokapäivän pa-
rannus, On hänen hyvä elons uus.

v. 19. Se kuin nyt JESUS halaja, Ja
hänen päällens rakenda, Sill wahwall aikos
misella, Ett hartast mielest parata.

v. 20. Hän saa myds HERAN armosta
Nähd' uuden woiman ilolla, Ja wikeen ander
saamisest, Ett hän on HERAAN yhdistett.

v. 21. Viel hengen todistuksesta, Tai
synnin päästö lufitan, Kas' näin y' wieras
katuwa, Myds syndins ripis ander laa.

v. 22. Kaikk' synnit HERAN kirjasta
Nois pyhitän näin armosa Eit' ilän enä
muisteta, Jumalan edes Taimasa.

v. 23. Viel sielu uuden nimän saa,
Jong' JESUS kirjaans kirjoitta, Tämä on voitett
lammas meil, Jong' satan ryöväis lautumeld'.

v. 24. Tainkaldaisesta muutopest, Ja
sielust yds heränest, Kaikk' Taiwan pyhäc
riemuise Ja ilo laulu weisaile.

v. 25. O sitä suurta rakkautt Ja armon
tunnon solaisutt, Kuten JESUS sit nautitan,
Kost' luondo armoy muutetan.

v. 26. Mä taidan uskos sano sen, Ett
yhden hetken nautiken, JESUSen ilon suurem-
man, Kuin mailin' taidais uskolan.

v. 27. Katumattomat sydämet, Jotk' ei
oll vielä palannet, Ei osaa saa täst ilosta,
Waan pettä ikens luulosa.

v. 28. O JESU! Judan Leijona, Pa-
rann' wiel synnisi sairaita, Taimaasti Jhas
rukoile, Ettei hän meitä hyljälle.

v. 29. Tee työtä JESU sieluin päkä', Ja
vuodat henges blih täällä, Sens teet, O JESU
suloinen! Mitästä mä heikko epäilen.

Toinen.

Marian Ilmestys Päivän Welju.

B. k. O JESU Christ! kuin luondom saat ic.

v. 1.

Sun wiisas neuvoš Jumala, Mun sielun i-
lautta: Kost' istun luollon marjosa, Niin
sind' armost totta, Tuotit meil' hyvän sano-
man, Josa sillis Edeswastajan, JESUS Mari-
an koldus.

v. 2. Tain hyvän sanan saattaja, Ga-
briel Engeli oli, Kuin lähetettin Taimasta,
Ja Nazarethin tull, O armoitettu Maria, Hän
puhui armon liivosta, Ja hengellisest rauhast.

v. 3. Hän puhui Taiman tavalla, Mvös
armon walikemista, O! älä pilkkä Maria,
Sä armon suuren löpsit, JESUS mailman
Mesias, Sen Pyhän Henges avulla, Tända
pän sillis sinus.

v. 4. O mikä ilo' Taimahas, mahdoi
oll' sind' päivän, Kost' Davidin Huonen Ku-
ningas, Nyt kuului edes käyvän, Taimat sa-
notan iloinen, Niin mvös jokaisen sydämen,
Kuin HERaa uskos edott.

v. 5. Sen vanhan Testamentin yön'
Ei kirkas koitto walais, Ja maahan teloitt
p:ran yön, Mond harrast sydän' awais,
Armon lupauzi tutkiman, Joit' JEsupest on
ennustan Siin vanhas Testamentis.

v. 6. Mond' Propheta on odettan, Ett
nähdä tämän päivän, Mond' Monarchi kais
halajan, Tain ilo: aian perään, Kost JEsus
fikis lihasa, Ja poltto uhri seisahda, Waan
ei he sitä saane.

v. 7. Meill' lopun ajan asuwill, On lii
ton arkki avet, Ja JEsus saarnais syndisill'
Ja teli ihmet monell, Mutt JEsus tietä sydä
met, Kuin he on HERRa kiittännet, Sen tal
lin walon edest.

v. 8. Lain' Pyhä Henges mikulle, Kuin
alat' muistutaisi, Mun parannusen retkelle,
Ett en mä horjataisi, Lain' armos itken pahut
tan Ja hengellistä laiskuttan, Aut' weres armo
kerjän.

v. 9. Ihmisen oma sydän on, Se suu
rin wäärä Propheta, Niill' jott' on tull' syn
dins tundohon. Koet usein, opetta, Kuing' sy
dän pyytä seurata, Tätä katowaist mailma,
Eiköst meill' syv ol' itke.

v. 10. Sydämen kylmäkkoisuus, On so
ta henge vastaan; Ja luonnon wastahakoisuus,
Jong' ylise itke mahdan, Aut' ettän rupen tä
näpäin, Sun tahtos jälken elämän, O Jumal
minun Linnan.

v. 11. Ett peljätt' HERRaa nuorudest, On
Salomonin neuwo, Aut' huuta JEsust lapsu
dest

dest, Sil- syndi meitä waino, Sentähden
JEsust ehikäm, ett hän meit muistais tänä-
pän, Tehtis meist liiton lapset.

v. 12. Rakastakam siis JEsusta, Sil-
nyt on armon aika, Viel JEsus nytkin kol-
lutta Ja Isäns tygö huoka. Ett langen Si-
on palajais, Ja ylkäns tygö kiirutais Ede-
stä HERNAN wihan.

v. 13. Taistekat hywdät Christiwt Sil-
haman weren asti, Te kaike luin olett' herän-
net, Sil JEsus meit lunasti Wrisell sodall,
arwas pääll, Kuing paljon wert' Golgathan
mäell, Sun syndeis edest juori.

v. 14. Yr pito paljast werestä, Jong'
HERA armost tehi, Syndisen sugun edestä,
Niin tarpellisex näki; Mä wapisen kost' tut-
kin näit, Uuden Testamentin armo häit, O
suurta armon päiwä.

v. 15. Nykyiset ajan kynnelet, Joll'
täällä ajas waiwas, Eht' olisit jokapäiwäiset,
Muutetan riemux Taimas. Kyll JEsus mu-
sta omians, Sekä eläis että kuolleisans,
Kans wihdoin armost kruuna.

